

॥ १३ ॥ १४ ॥ दुःखादीनां वेगेन विमोहितः ॥ १५ ॥ १६ ॥ ब्रह्मघ्नैर्विहताश्रीर्यस्यास्ताम् हेराजन् सरामस्तेषां शीर्षभिः माहिष्मत्यां मध्ये म
हांतंगिरिचक्रे ॥ १७ ॥ तेषां रक्तेन अब्रह्मण्यानां भयावहां घोरां नदीं चक्रे तथाऽपि सर्वक्षत्रियवधे किं कारणं तदाह हेतुं कृत्वेति सार्द्धेन अमंगल
कारिणि अन्यायवर्त्तिनिसति ॥ १८ ॥ त्रिः सप्तकृत्वोरेणुकया दुःखावेशादुरस्ताडनं कृतं ततो रामस्तावत्कृत्वः क्षत्रमुत्सादितवानिति प्रसिद्धिः

रेणुका दुःखशोकात्तीर्णानिघ्नं त्यात्मानमात्मना ॥ रामरामैहितातेति विचुक्रो शोचकैः सती ॥ १३ ॥ तदुपश्रुत्य दू
रस्थो हारामेत्यार्त्तवत्स्वनम् ॥ त्वरया श्रममासाद्य ददृशे पितरंहतम् ॥ १४ ॥ तदुःखरोषामर्षातिशोकवेगवि
मोहितः ॥ हातातसाधो धर्मिष्ठत्यक्त्वाऽस्मान् स्वर्गतो भवान् ॥ १५ ॥ विलप्यैव पितुर्देहं निधाय भ्रातृषु स्वयम् ॥
प्रगृह्य परशुरामः क्षत्रांताय मनोदधे ॥ १६ ॥ गत्वामाहिष्मतीं रामो ब्रह्मघ्नविहतश्रियम् ॥ तेषां स शीर्षभीराज
न्मध्ये चक्रे महागिरिम् ॥ १७ ॥ तद्रक्तेन नदीं घोरां मब्रह्मण्यभयावहाम् ॥ हेतुं कृत्वा पितृवधं क्षत्रेऽमंगलकारि
णि ॥ १८ ॥ त्रिः सप्तकृत्वः पृथिवीं कृत्वानिःक्षत्रियां प्रभुः ॥ स्यमंतपंचके चक्रे शोणितो दानूह दान्नव ॥ १९ ॥
पितुः कायेन संधाय शिर आदाय बर्हिषि ॥ सर्वदेवमयं देवमात्मानमयजन्मखैः ॥ २० ॥ ददौ प्राचीं दिशं होत्रे
ब्रह्मणे दक्षिणां दिशम् ॥ अध्वर्यवे प्रतीचीं वै उद्गात्रे उत्तरां दिशम् ॥ २१ ॥ अन्येभ्योऽवांतरदिशः कश्यपाय च
मध्यमाम् ॥ आर्यावर्त्तमुपद्रष्टुं सदस्येभ्यस्ततः परम् ॥ २२ ॥ ततश्चावभृथस्नानविधूना शेषकिल्बिषः ॥ सरस्व
त्यां ब्रह्मनद्यां रेजे व्यभ्रइवांश्चुमान् ॥ २३ ॥ स्वदेहं जमदग्निस्तुलब्ध्वासंज्ञानलक्षणम् ॥ ऋषीणां मंडले सोऽभू
त्सप्तमो रामपूजितः ॥ २४ ॥ जामदग्न्योऽपि भगवान् रामः कमललोचनः ॥ आगामिन्यंतरे राजन् वर्तयिष्यति
वैबृहत् ॥ २५ ॥ आस्तेऽद्यापि महेंद्राद्रौ न्यस्तदंडः प्रशांतधीः ॥ उपगीयमानचरितः सिद्धगंधर्वचारणैः ॥ २६ ॥
एवं भृगुषु विश्वात्मा भगवान् हरिरिश्वरः ॥ अवतीर्य परं भारं भुवोऽहन् बहुशो नृपान् ॥ २७ ॥

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ संज्ञानं स्मृतिः तदेवलक्षणं चिह्नं यस्य तं स्वदेहं लब्ध्वासंज्ञानलक्षणम् ॥ २४ ॥ बृहत्
ब्रह्मवेदं वेदप्रवर्तकेषु सप्तर्षिष्वेकतमो भविष्यतीत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ भुवो भारमहन् भारमेवाह नृपानिति ॥ २७ ॥